
INHOUD BULLETIN NR. 45

- 2** **Diesviering 13 februari 2010**
een korte impressie
Donald Koppel
- 5** **Tuinieren en andere wortels**
Pim Fenger
- 6** **Bezoekers diesviering**
- 8** **Ik zag twee heren pensioneren**
Drs. R.K.A. Hendriks
- 12** **Publicaties van oud-leerlingen**
- 15** **Mededelingen**
- 19** **“Vriendelijke vrienden”**
- 20** **“Beste OLO-leden”**
Famke Kamphorst
- 23** **Impressie 13 februari 2010**
- 24** **Van het secretariaat**

DE DIES 2010, EEN KORTE IMPRESSIE

Dit keer geen enge dan wel pikante plaatjes, maar mooie foto's van Amsterdamse historische tuinen. Er zijn er vele. Ze worden van commentaar voorzien door oud-leerlinge Saskia Albrecht. Na haar eindexamen gymnasium in 1974 studeerde zij Nederlandse Taal- en Letterkunde en Theaterwetenschappen. Na haar studie en een loopbaan als docente startte zij ongeveer twintig jaar geleden een tuinontwerpbureau.

Onze gast maakt de tachtig aanwezigen nieuwsgierig...

Saskia onderscheidt twee perioden in de tuinaanleg: de formele en de landschappelijke. Veel aandacht en plaatjes van het optrekje van de burgemeester. Architect Walenkamp maakte in 1909 een verbouwingsplan voor de tuin op Herengracht 502. De prachtige rode 130 jaar oude beuk krijgt veel aandacht; Saskia noemt 'm zelfs beeldschoon. Zo'n boom moet uiteraard tot iedere prijs behouden blijven, ondanks het feit dat hij wel veel licht weg neemt.

Veel aandacht voor, en dus ook foto's van de borders, waar Saskia veel werk van maakt. Ze heeft veel contact met de tuinlieden elders, zoals bijvoorbeeld Het Loo. En zo komt Saskia aan leuke adresjes voor de beplanting van haar borders.

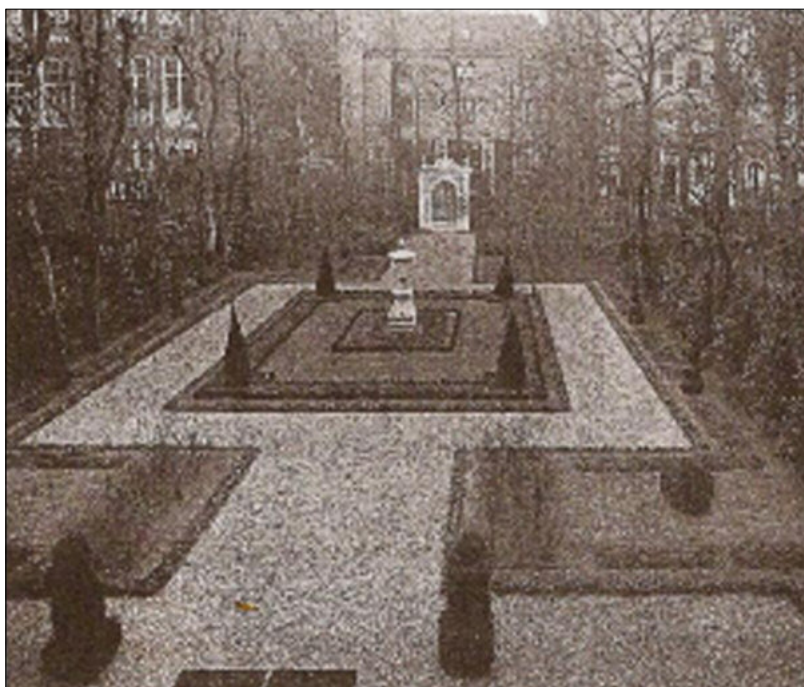
De tuin van de burgemeester begint er langzamerhand uit te zien zoals ze het beoogde. Uiteraard is geld steeds (meer) het probleem; je kan niet alles wat je wilt.

Een advies heeft ze ook nog, namelijk een bezoek aan de door haar georganiseerde Amsterdamse Tulpen Dagen in april en de Open Tuinen Dagen, die dit jaar weer zullen plaatsvinden van 18 tot en met 20 juni 2010. (www.opentuinedagen.nl).

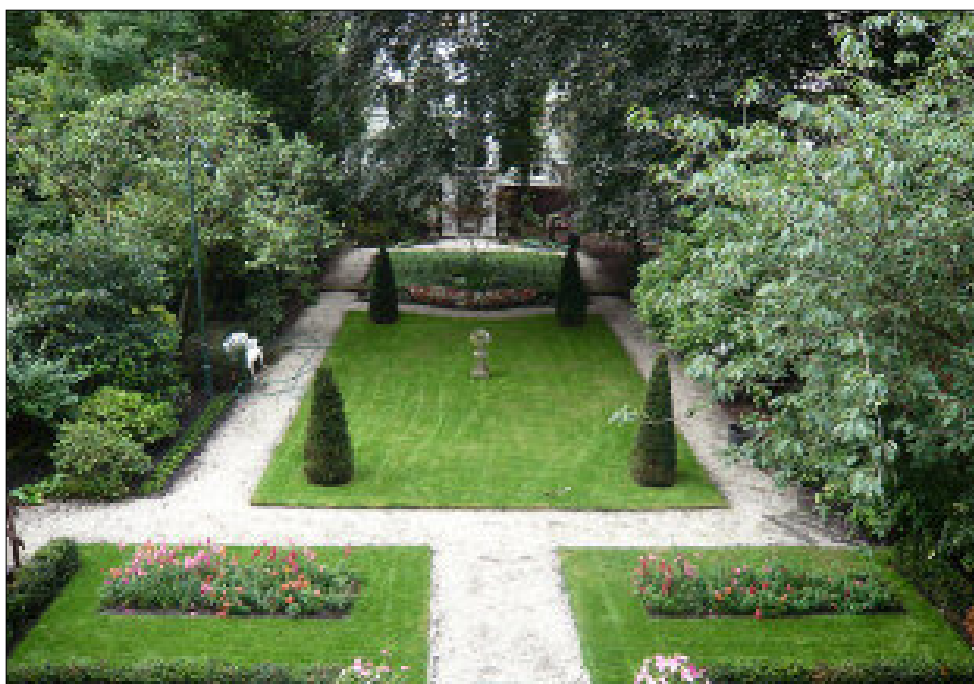
Na de gast neemt de rector het woord.

Tja, het is een saai verhaal, maar het blijft maar goed gaan met 'ons' Amsterdams, dat inmiddels het laatst overgebleven echte lyceum is.

[Intussen moest er helaas worden geloot omdat de aanmelding voor het cursusjaar 2010/2011 de beschikbare capaciteit met 56 aspirant-leerlingen overschreed, red.]. Als sluitstuk van de renovatie zullen de ramen worden vervangen. De debatingclub is heropgericht en de aulacommissie is nu in handen van leerlingen die geschoold worden in theatertechniek, een onderdeel van de theaterklas, die verder bestaat uit dans en toneel.

De tuin van de ambtswoning zoals hij was in 1909...

...en de nieuwe situatie

Tenslotte vraagt Dick Regenboog aandacht voor het opzetten van een geheel nieuwe website. De bedoeling is dat oud-leerlingen hun schoolfoto's en andere documenten aanleveren ter plaatsing op deze site, die alleen voor OLO-leden toegankelijk zal zijn. [op pagina 17 en 18 wordt hier nader op ingegaan, red.].

Ik vroeg zelf nog even rond hoe het met de voorbereidingen rond het 19de lustrum in 2012 zit. U hoeft u geen zorgen te maken, dat zit wel goed. Volgend jaar hoort u meer.

Donald Koppel (1962)

Saskia in actie

*dankwoord van
OLO-voorzitter
Piet Boekel*

TUINIEREN EN ANDERE WORTELS.

Als pensioengerechtigd mens volgde ik een cursus rozen snoeien. Het Buurtcentrum was zo vriendelijk een ervaren snoeier te vragen een paar oudjes uit te leggen wat het verschil is tussen eerstejaars, tweedejaars en derdejaars loten. Op zo'n moment ben je weer helemaal thuis in het onderscheid tussen onder- en bovenbouw op Het Amsterdams en voelt de mens zich jong. Na de theorieles mochten we er op uit en kwam de aap uit de mouw. Oefenen in het Vondelpark en al doende het snoeiharde werk van de vaklui in het rozenplantsoen verlichten.

Na deze ervaring wilde ik wel een stapje verder in het beheersen van het groen. Groot was dan ook mijn belangstelling voor de voordracht van een tuinarchitecte op de 13 februari-OLO-bijeenkomst. Praktische kennis deed ik er niet op. Wonderwel sloot haar voordracht aan op allerlei cursussen architectuurgeschiedenis die ik via het hoger onderwijs voor ouderen volgde. Nu werd ook aandacht besteed aan de achterkant. De façades van de Amsterdamse grachtenhuizen kennen we wel. Wat daarachter zit niet of nauwelijks. Wat blijft er bij aan de oppervlakte van herinneringen? Veel lees ik in het OLO-bulletin: beschrijvingen over leraren, de Aula, Wolkenland, leerlingen die het ver hebben geschopt, en de fantastische sfeer op school. Maar waar zijn de intieme herinneringen? In de Aula op 13 februari zag en voelde ik twee meisjes met wie ik in de jaren '50 scharrelde, met verliefdheid in het spel. En wat was hun herinnering na mijn hartelijke zoen? : "Jij moest altijd om 9 uur naar bed vanwege je roeitruining". En ik, ik wist niet beter dan de vochtige lippen die ons toen beroerden.

Pim Fenger (1960)

Grote interesse voor de 'achterkant van de Amsterdamse grachtenhuizen'

DIESVIERING 13 FEBRUARI 2010

De bezoekers:

1941 Han van der Linden-Schadd	1957 Anneke Schendstok-Stradmeijer
1943 Paula van Cleef-Joachimsthal	Nolette Brikkenaar van Dijk-
Gouda
1947 Gerrie van der Werff	Gea Kok
Pauline Hengeveld-Brand	Connie Meslier
1948 Leo Vollbracht	Tom Land
1949 Nan van Halm-van Nierop	1958 Maarten Schoorl
Ariane Amsberg	1959 Liesbeth Berghuis
1950 Corry Vollbracht-Muller	Angela Dudok van Heel-
Heydendael
Magda van Meurs-Westerveld	Wim Lohmann
1951 Olga Advokaat-Coebergh	Paula de Vree-Fernandes
Theo Allis	Hein Waaijer
Roel Soeting	1960 Helma Drukker
Paul Horsman	Pim Fenger
1952 Crit Horsman	Koos Philips
Polo de Haas	1961 Annie-Bartje Feenstra
Peter Verloop	Roek van Heusden
1953 Jan Huese	Gerard Terwiel
Susanne Visser-Rosema	Jan-Heyme Goedkoop
1954 Louis Lissaur	Dick Regenboog
Ans Bax-Tesebeld	Hans Sauerwein
Pieter Roodzant	1962 Martijn Hogeweg
Els Zwolsman-Krol	Donald Koppel
Marion Querido-Goldstein	1963 Emilieke Schoorl-Henneman
Edith Mulder-Halverstad	Derk Kappelle
Mariëtte Ribbink-Kohly	Piet Boekel
Kitty van der Woude	1965 Ria van den Berg
1955 Anix Lieftinck	Anne Klein
Ank de Boer-Hessels	Marjolijn Pinkse-Veen
1956 Elselies La Lau	1966 Bart Gijselman
Knud Dominicus v.d. Bussche	Ineke Roosenhoogh van Weleveld
Maurice Wijnschenk	Elma Levij van Vinninghe-Lalk
	Elise Leguit
	Evelyn Koppel-Marcus

- 1967 Maarten Lemberger
Peter Bolkestein
Jaap de Zwaan
Marlou Wijsman
Marion Spittuler
Sander Tholen
- 1968 Marian Noomen-Poederbach
Jules Sieburgh
- 1970 Jenny Smoiro
Petra Schraa
- 1973 Christophe Thole
Marjan van Mourik
- 1974 Saskia Albrecht
Eric Roosendaal
- 1980 Dennis Querido
- 2002 Philip Hermarij, assistentie
- Drs. Roel Schoonveld
Drs. Piet Schraa
Mevr. Tineke de Jong
Dhr. Marinus Jansen
Betty van Cleef, assistentie

*Saskia Albrecht met haar jaargenoten Marjan van Mourik
en Christophe Thole*

IK ZAG TWEE HEREN PENSIONEREN

door Drs. R. Hendriks, docent Nederlands

Straks werkt iedereen tot zijn zevenenzestigste. Een prettige ontwikkeling voor velen van ons die na een jarenlange opleiding eindelijk een baan kregen, maar de berichten uit 'grijs' Nederland doen vermoeden dat het ook geen straf is na gedane arbeid te rusten.

Om dicht bij huis eens te kijken hoe dat zit en of er toch nog leven is na Het Amsterdams leek een interview met twee pensionado's, twee ex-collega's, daartoe een mooie gelegenheid.

Dat viel niet mee! Het duurde ruim een jaar voor Peter Visser (scheikunde en decaan) en Wessel Kuiper (wiskunde), beiden begonnen in 1976 en gestopt in 2007, tijd vonden om terug te blikken. Dan zat de een ergens bij de Schotse Meren en de ander diep in Duitsland, dan weer een weekendje Rome of iets anders leuks – telkens lukte het niet om beide heren gelijktijdig aan de praat te krijgen.

Eind vorig jaar bleek er toch plotseling een gemeenschappelijk gaatje op de overvolle agenda's en kwamen ze naar Amsterdam voor een praatje ...
Uitstekend geluimd en jonger dan ze er in hun actieve tijd uitzagen!

Peter Visser en Wessel Kuiper tijdens interview

Ooit was Peter Visser huisman en zat tussen allerlei moeders op de peuterspeelzaal. Eén van die moeders wees hem op een advertentie van Het Amsterdams en hij greep zijn kans. Jan Tjepkema en Gerard Krijn zagen wel wat in de gretige sollicitant. Wessel Kuiper schreef na zijn detachering op Aruba door een Brielse RSG een neutraal briefje net als Wouter Bokma, een bioloog uit Curaçao. In die dagen zocht onze school pittige docenten en zulke mannen met tropenervaring leken bij uitstek geschikt!

Er verschijnt toch een vluchtige frons boven de ontspannen blikken en bedachtzaam walsen ze de witte wijn in het glas. Ja, het was niet altijd even gemakkelijk in die dagen ...

Zo herinnert Peter zich nog een les die Jan Tjepkema kwam beoordelen. Overhead, schuin bord en projector – hij haalde alles uit de kast! Maar de conrector keek er dwars doorheen! Wessel had in de flower power periode ook nog klas 1D van Harry Bosch. Geen gemakkelijk gezelschap! Of de zeurkousen in de vijfde die hun bontjas niet op de gang wilden hangen. “Te duur, meneer.”

Als docent van een multiculti Antilliaanse school keek hij ook vreemd op, toen een blank jongetje op de voorste bank de donkere huidskleur van zijn blijkbaar in die tijd bijzondere buurman probeerde weg te gummen.

En Wolkenland ... Peter herinnert zich zijn eerste werkweek met de jonge toekomstige rector Roel Schoonveld. Bij Wessel sjouwden een broer en een zus uit VWO-6 samen een zware koffer de bus uit. Die sprong open en alle flessen vielen eruit! Later ging het ‘broekie’ met Werner Nijland het bos in. Die hield het na twee dagen al voor gezien. “Dat lukt jou wel!”

Wessel mijmert over de eindeloze puzzeltochten die hij uitzette voor de leerlingen. Spannend gegil in het bos en rust in het docentenkamertje!

’n Beetje schaamte nog wel over doorzakken en hoofdpijn, want ook dat was Wolkenland. Maar vreemd genoeg gaven ze dan juist wel goede lessen.

Je staat later op, je gaat later naar bed, je leest meer en wandelt met de hond of speelt met je kleinkinderen. Je hebt eigenlijk het idee, dat je in een grote, verlengde vakantieperiode terecht bent gekomen.

Je doet wat je leuk vindt en waar je nooit tijd voor had.

Peter gaat mee met zijn kleinzoon naar de klas en neemt op de achterste bank plaats. Hij stelt dan na afloop van de samen voorbereide spreekbeurt vragen over het onderwerp ...

Soms assisteert hij bij Romereizen en Romevoorbereiding, want klassieke adel verplicht! Verder moet hij ook meer stofzuigen ...

Wessel houdt zich in het Grafisch Atelier Maarssen bezig met etsen en tekenen. Hij heeft zelfs al acht etsen verkocht. En hij kookt, en er staan al drie appeltaarten op zijn naam – vrouw Elly zit nu achter de computer! Een kleine stap voor de mensheid, maar een grote voor de relatie!

Het lesgeven was in al die ruim dertig jaar een groot plezier. Ze zagen onderwijsstormen komen en gaan. Wessel maakte het allemaal niet zoveel uit.

Onverstoorbaar behield hij zijn eigen stijl. Hij geloofde in de wiskunde met “Getal en ruimte” als bijbel.

Peter liet zich wat meer meezuigen door de Tweede Fase. Die bracht echter niet wat ze in eerste instantie beloofde en liet hem met grote twijfels over de ‘memorisatie-potentie’ achter!

Nu doen ze weinig meer aan hun vak, al heeft Peter nog wel een abonnement op Pythagoras en worden ze beiden nog wel eens wakker. Peter piekerend over een goede repetitievraag; Wessel, als hij de klas vraagt een bladzijde uit het boek op te zoeken en hij vervolgens niet meer weet welke het moet zijn. Al die ogen ...

Namen vliegen voorbij, want in zoveel jaren vergeet je veel, maar blijft er ook nog veel hangen. De slimme en de domme Lie. De een alleen maar tien, de ander haalde alleen maar negens! Wessel herinnert zich Anna nog, omdat ze dezelfde naam had als zijn eigen dochter.

Peter ziet drie vechtende jongens in Tivoli en denkt aan Anthony da Costa Gomez eind jaren '70. Hij weet alleen niet meer waarom.

En dan die Lennaert – een etter, maar ook superslim! Bas Blekkingh die na het examen eigen diploma's uitreikte en zijn wiskundeleraar bedacht met het diploma 'zweminstructeur 1e klas' vanwege zijn succesverhaal over de kikker en de melkbus. Joosje van Bemmelen en Fatima Elatik. Peter raadde haar biologie aan! [Fatima is Stadsdeelvoorzitter Amsterdam-Zeeburg!, red.]

Niet te vergeten de betweters: Laurens Vollenbronck, Esther Geerling, Romke Koch en Loran de Vries. Wat zou er van hen terechtgekomen zijn?¹

We missen de eerste pauze ...

Ze wilden uitvinder worden en bij scheikunde rommelen met proefjes. Of kunstenaar, klimatoloog, oceanograaf, geofysicus in ruime zin, Romein ...

¹Alle vier docent op Het Amsterdams!

Ze lieten zeepbellen ontploffen met een waterstofexplosie-apparaat, experimenteerden met Violantron, vertelden over cirkels en “Het periodiek systeem” van Primo Levi ... Alles kon en alles mocht op de leukste school van Nederland met zijn vrije sfeer! Wel veranderde er iets na de verbouwing. Al die jonkies schoten ogenblikkelijk achter de computers in de docentenkamer. En dat, terwijl Wessel en Peter juist de eerste pauze missen: de laatste roddels, de eerste verhalen, het contact met de collega's – daar denken ze nog steeds aan!

Nu reizen ze de wereld over. Peter en Puck zaten laatst in Rome en Wessel komt samen met Elly in Spanje bij van hun verhuizing naar Zeeland. Waarschijnlijk treffen ze daar Tineke Wilmink, ook al een ex-collega!

“Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde.

Het water gaat er anders dan voorheen.!” zong Bram Vermeulen.

Ook deze gepensioneerde heren hebben hun steentje bijgedragen, maar het houdt ze niet echt bezig - ze hebben het nog te druk!

Lustrumviering 2007: Na zijn les aan oud-leerlingen ontmoet docent scheikunde Visser oud-collega Van Drunen

PUBLICATIES VAN OUD-LEERLINGEN

Toen ik in 1952 eindexamen Gymnasium A deed stond er maar één acht op mijn lijst : voor geschiedenis. Het was mijn lievelingsvak op school, niet in de laatste plaats door de stimulerende wijze waarop Piet Schraa ons het vak onderwees.

Vanzelfsprekend volgde ik steeds de lessen van Schraa op de lustrumvieringen. Het was dan ook een bijzondere belevenis dat ik met hem onlangs een borrel kon drinken naar aanleiding van de publicatie van *Een Jaar aan het Hof*, het dagboek van een betoveroudoom die officier was aan het hof van koning Willem II en koningin Anna Paulowna. Ik had dat in het Frans geschreven dagboek al meer dan twintig jaar geleden van mijn moeder gekregen, en er ook weleens een paar bladzijden in gelezen, maar de gelegenheid ontbrak er veel tijd aan te besteden. Toen ik enkele jaren geleden de advocatenpraktijk had neergelegd, kreeg ik het idee het dagboek te vertalen. Het bleek zo interessant en humoristisch dat ik besloot er een uitgever voor te zoeken. Waanders was enthousiast en heeft er een heel mooi boekje van gemaakt met 40 kleurenillustraties. Het is in voorraad bij de goede boekhandel.

De heer Schraa viel bij de borrel meteen met de deur in huis: hij was tevreden met mijn vertaling en hij vond de inleiding over de tijd van Willem II gelukkig ook goed. Hij ging in op alle details uit het leven aan het hof die hem waren opgevallen: dat de koning sla eet meteen na de soep vond hij helemaal niet merkwaardig, want dat doet Schraa zelf ook! Hij bracht in herinnering dat hij op ons lyceum les heeft gegeven van 1950 tot 1988. Uit mijn tijd herinnerde hij zich dat collega Bomhof hem had gevraagd bijles te geven aan Polo de Haas, die later beroemd concertpianist werd en nog vaak op school speelt. De afspraak voor de volgende borrel is gemaakt.

Peter Verloop

De koninklijke familie

Vlnr: prins Willem (de latere koning Willem III), Alexander, koning Willem II, koningin Anna Paulowna, prinses Sophie en prins Hendrik

(1952)

Een jaar aan het hof, Het dagboek van Eliza Pieter Matthes. Oorspronkelijke titel *Une année à la cour*, vertaald en ingeleid door Peter Verloop

Eliza Pieter Matthes (1807), van november 1842 tot oktober 1843 ordonnans-officier van koning Willem II, heeft zijn wederwaardigheden gedurende dat jaar opgetekend in een dagboek *Une année à la cour*, zoals die titel aangeeft geschreven in het Frans, de voertaal van de hogere standen.

Na zo'n 165 jaar heeft de vertaler, een afstammeling van een zuster van Matthes die zelf ongehuwd is gebleven, het idee opgevat het dagboek te vertalen.

Matthes heeft het dagboek, dat vaak zeer openhartig is over het leven aan het hof, alleen voor zichzelf geschreven en niet voor publicatie bedoeld. Gelukkig heeft de vertaler gemeend dat na zoveel tijd die bedoeling zijn kracht heeft verloren.

Koning Willem II en Anna Paulowna

In de inleiding wordt kort de historische context geschetst en de rol van koning Willem II en koningin Anna Paulowna daarin besproken. In de voetnoten worden veel personen die in het boek worden genoemd in genealogisch verband gebracht en worden de journalen van de Hofmaarschalk geciteerd waar die de in het dagboek besproken bals en diners vermelden.

Matthes toont zich een opmerkelijke, kritische en vaak humoristische ooggetuige. " 's Avonds was ik uitgenodigd op een muziekavond bij de koning.... Ik heb er zeer aantrekkelijke jongedames gezien, hoewel ik de meeste décolletés bijna indecent vind. Als deze mode doorzet hebben ze binnenkort niets meer te verbergen. Dat zal een herleving van het paradijs zijn."

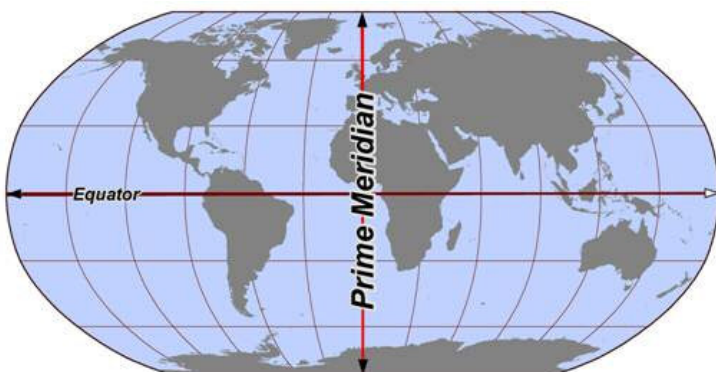
Alfred van Cleef (1974)

De verborgen ordening

Een ontdekkingsreis langs de nulmeridiaan
Uitgeverij Cossee, Amsterdam 2010

Op een bewolkte zomerdag begint Alfred van Cleef in zijn eentje en gewapend met slechts een rugzak en een gps-ontvanger aan zijn odyssee: het volgen van de gehele nulmeridiaan over land. *De verborgen ordening* vormt de unieke weerslag van zijn ontdekkingsreis langs deze onzichtbare lijn tussen de polen die dagelijks door miljarden mensen wordt gebruikt bij de bepaling van plaats of tijd.

Op zijn spectaculaire tocht volgt Van Cleef met alle mogelijke vervoermiddelen de nulgradenlijn zo nauwkeurig mogelijk. Tussen het beginpunt Tunstall in Engeland en zijn eindbestemming, de Ghanese havenstad Tema, passeert hij begraafplaatsen, afgelegen dorpjes en industriegebieden, en doorkruist hij onbewoonde streken en woestijnen met struikrovers en Al Qaida-cellen. Langs de nulmeridiaan komt hij in contact met nomaden, burgemeesters, regenmakers, koningen, krakers en fetisjpriesters. Zo verbindt hij uiteenlopende culturen en plaatsen door de ordening die mensen altijd en overal zoeken: waar bevinden wij ons in ruimte en tijd?

Van Cleef vervlecht zijn reisbeschrijvingen met de geschiedenis van de nulmeridiaan, de tijdzones en de internationale datumgrens. *De verborgen ordening* is een ode aan de geografie, maar bovenal een indringend reisverslag: een ontsloten wereld langs een onzichtbare lijn.

MEDEDELINGEN

Uitbreiding OLO-bestuur

Het bestuur zal de komende jaren een aantal wisselingen ondergaan. Om dit zo doelmatig mogelijk te laten verlopen en daarbij verjonging na te streven, hebben we Famke Kamphorst, regent schooljaar 1986/1987, bereid gevonden onze geleerden te komen versterken. Zij stelt zich aan u voor op pagina 20.

Rudy Kousbroek (1929-2010)

Toen begin 2008 Rudy Kousbroek het estafettestukje kreeg aangereikt door zijn schoolvriend Remco Campert, vroeg hij mij telefonisch enkele details. Omdat het hoorbaar slecht met hem ging, stelde ik hem voor om zijn aandacht aan zijn herstel te geven en maar af te zien van dat artikel.

Zijn antwoord was: “Schrijven kan ik altijd”. Het artikel verscheen in het bulletin van juni 2008, een mooie herinnering aan zijn schooltijd.

PvC-J

Stadsarchief

Vorig jaar is een groot deel van het schoolarchief overgebracht naar het Stadsarchief. Het gaat om de leerlingendossiers van diegenen die vóór 1960 zijn geboren en om de vanaf de oprichting gevoerde correspondentie, die vele ordners in beslag neemt.

Ina Zoete – administratief medewerkster op school, die het beheer heeft over het schoolarchief – was uitgenodigd om de opslag in het Stadsarchief te bekijken en ik mocht mee in de catacomben van gebouw De Bazel. We maakten kennis met de twee medewerksters die bezig zijn met het digitaliseren van de daar opgeslagen gegevens, zodat deze in de toekomst beschikbaar komen voor onderzoek.

PvC-J

Links: Ina Zoete

Oud-leerlingen in de pers

Ernst Hirsch Ballin (1968) *Ik zag van heel dichtbij het verdriet*
Interview Het Parool extra: 4&5 mei 2010 'Vrije Stad'

Philip (Flip) Sutorius (1970) *Ten einde raad vragen ze hun dokter om hulp:*
Interview Volkskrant 31 augustus 2009
[Terugblik op de 'affaire Brongersma' uit 1998, red.]

Een kopie van het gewenste krantenartikel wordt u op aanvraag toegestuurd door het OLO-secretariaat.

Kijken naar gebouwen

Op 30 maart werd de aula nu eens niet bevolkt door leerlingen of oud-leerlingen. De aanwezigen waren er uitgenodigd ter gelegenheid van de presentatie van het boek *Kijken naar Gebouwen, architectuurverkenningen in Amsterdam Zuid*, uitgeverij Ginkgo, Leiden 2010.

De artikelen die Dr. Arjen Looyenga van 1998 tot zijn overlijden in 2007 schreef voor de Amsterdamse *Wijkkrant Zuid-West* zijn nu gebundeld in een mooi boekje. Dat de keuze voor de locatie van deze presentatie op de aula viel is niet verwonderlijk: aan het gebouw van Het Amsterdams Lyceum wordt uitgebreid aandacht besteed. Velen namen deel aan de rondleiding door de rector: zij lieten zich de kans om het gebouw ook van binnen te bekijken niet ontnemen.

PvC-J

Hierop aansluitend is het goed te weten dat in het zojuist verschenen jaarboek 2009 van het **Genootschap Amstelodamum** een groot artikel staat met als titel *Het Amsterdams Lyceum van architect Herman Baanders, een poort naar de stad van morgen*, geschreven door Mevrouw Sae Matsuno.

Het geeft een impressie van de voorbereidingen van de bouw van het Lyceum aan de hand van ontwerptekeningen voor het gebouw en schetsontwerpen voor het uitbreidingsplan van Amsterdam-Zuid volgens het plan-Berlage.

Het jaarboek is uitgegeven bij Bas Lubberhuizen te Amsterdam,
ISBN 978 90 5937 248 1 .

Maarten Lemberger

Verzoek aan internetters

WE WILLEN GRAAG UW E-MAILADRES!

Hoezo?

Dat is niet alleen handig voor de e-communicatie van onze oud-leerlingenorganisatie met de leden, maar meer nog omdat het OLO-bestuur met hulp van u allemaal een digitaal OLO-archief op wil gaan zetten.

Nu laten we u alvast weten dat we dit gaan doen, maar als we eenmaal 'live' gaan dan krijgt u een uitgebreide e-uitnodiging voor dat archief dat bereikbaar wordt via het Internet voor alle OLO-leden van Het Amsterdams Lyceum.

Weliswaar beschikt het secretariaat al over een aanzienlijk aantal e-mailadressen van oud-leerlingen, maar deze zijn niet gekoppeld aan de namen van de OLO-leden.

Stuur daarom snel uw naam in een e-mail naar een van de initiatiefnemers van het digitale archief: LVoute@AmsterdamsLyceum-OLO.nl

Wat moet er dan in dat archief komen?

Nou, al het dierbare materiaal dat wij als oud-leerlingen nog bij ons in huis hebben en dat we met ons allen zouden kunnen en willen delen.

Om wat voor materiaal gaat het?

Wel, om alles dat betrekking heeft op de middelbare schooltijd op Het Amsterdams en natuurlijk Wolkenland. Het kan gaan om foto's, om klassenlijsten, om programma's van een dies of een lustrum en om bandopnames of films en video's. En voor de waaghalzen onder ons zelfs om rapporten. Alles wat ingescand kan worden of al digitaal is. Voor geluid en film moeten we misschien wat meer doen om het digitaal te krijgen.

Hoe komen jullie daar zo bij?

Een paar jaar geleden heeft een groep oud-leerlingen (toen in 5 HBS-B in 1960) een DVD gemaakt van al het in hun bezit zijnde historische materiaal. Niet alleen een heuse geluidsfilm (opgenomen op Wolkenland) maar ook een weldaad aan overige films, foto's en ingescand materiaal van hun middelbare schooltijd. Daarmee ontstond het idee om een gedigitaliseerd OLO-totaalarchief te creëren om mogelijk uniek materiaal van oud-leerlingen voor het nageslacht te bundelen en te bewaren.

Wanneer gaat het beginnen?

We mikken erop om op onze eigen website www.amsterdamslyceum-olo.nl in mei 'live' te gaan.

Hoe kunnen we meedoen?

Zodra u per e-mail vernomen hebt dat het archief toegankelijk is, kunt u zich zelf aanmelden en registreren op onze website, met uw naam en een wachtwoord naar keuze. Nadat de registratie geaccepteerd is, kunt u door het archief gaan spitten. Maar natuurlijk hebben we veel liever dat u het bovenal zult gebruiken om er materiaal ter archivering in op te slaan. Hoe dat moet laten we u t.z.t. weten. Al het opgeslagen materiaal zal alleen zichtbaar zijn voor geregistreerde OLO-leden.

Wie zitten erachter?

De werkgroep van het digitale OLO-archief bestaat op dit moment uit:

- Piet Boekel q.q. - OLO-bestuur, toezicht, financiën en contact met het Schoolbestuur
- Dick Regenboog - voorzitter OLO-archieffcommissie
- Martijn Hogeweg - PR en contact met oud-leerlingen
- Jan-Heijme Goedkoop - artwork, vormgeving en “human interface” van de website
- Lodie Voûte - ICT aspecten.

Hopelijk tot gauw op onze website!

Naschrift van de bulletinredactie:

Op deze site zal dan ook de volledige serie foto's van de bijeenkomst op 13 februari te zien zijn, evenals het juninummer van het OLO-bulletin. Dat maakt het u mogelijk om de daarin afgedrukte afbeeldingen in kleur te bekijken.

“VRIENDELIJKE VRIENDEN”

Deze woorden kwamen regelmatig uit de mond van drs H. Kuitert, als hij vond dat het in de klas te rumoerig was. Kuitert had er wel degelijk goed de wind onder. Op 22 februari 2010 overleed Kuitert (docent van 1958 tot 1965) in zijn 89ste levensjaar.

“*Docent in hart en nieren*” stond er in de rouwadvertentie.

Ik had gedurende drie jaren les van Kuitert op de literair-economische afdeling, een kakkineuze naam voor de HBS-A.

Kuitert gaf ons economie, staatsinrichting, handelskennis en (burgerlijk) recht. Dat waren dus wekelijks veel lessen, bijna even veel als Van Liempt (boekhouden en handelsrekenen) gaf. Kuitert was dus een belangrijk docent.

Vergeleken met de volgende decennia (economische wetenschappen op het vwo) stelde het vak economie nauwelijks iets voor. Het huidige Havo stelt aanmerkelijk hogere eisen. Uiteraard kon Kuitert daar niets aan doen. Hij worstelde zich bekwaam door de verplichte leerstof.

De Kern van de Economie (van dr A. Heertje) bestond nog niet. Er was niet één goed economisch leerboek op de markt. Misschien om deze reden gaf Kuitert wel erg veel dictaat; hij was vooral ‘*dicteerandus*’. In mijn herinnering sprak hij Keynes (dé crisis-econoom uit de jaren dertig) uit als ‘kiens’, maar ik kan mij vergissen, en dan doe ik hem tekort.

Net als een ieder hebben ook docenten hun eigenaardigheden.

Kuitert was behalve vormelijk ook een beetje verlegen. Zijn vroeg kalende hoofd - tegenwoordig een pre - zal ook wel niet geholpen hebben.

Kuitert had wat met zijn gulp. En die gulp stond nogal eens open. Kwam hij daar achter (door onze afdwalende blikken), dan verliet hij (wat onhandig) het lokaal, en kwam hij even later blij en opgelucht met een dichte gulp terug. Omdat wij natuurlijk rotzakken waren richtten wij onze priemende blikken ook weleens op een keurig gesloten gulp. Ook dan verliet Kuitert discreet het lokaal, en kwam dan stuurs kijkend terug.

Ruim tien jaar na mijn eindexamen was ik inmiddels zelf docent economie geworden, en kwam ik Kuitert nog regelmatig op congressen tegen. Vader en zoon als het ware. Kuitert met een allercharmantste smile op zijn gezicht:

“We zijn nu collega’s, zeg maar Henk”.

Vaya con dios Henk!

Donald Koppel (1962)

Beste OLO leden,

Een paar maanden terug zaten Roel en ik gezellig in Bar Italia in Amsterdam; lekker een hapje en een drankje of andersom. Dan hebben we het over het heden en wat de toekomst wel allemaal niet zal brengen, maar ook over het verleden. Over het Amsterdams toen, specifiek mijn tijd op school, mijn regentschap, het Lustrum van 1987, maar vooral het speciale gevoel dat ik koester voor het Amsterdams. Ik ben DOL op het Amsterdams en de herinneringen.

Het lustrum van 2007 kwam natuurlijk ook ter sprake. Perfect georganiseerd, gezellig, en leuk om zo velen weer te zien, maar... toch ook jammer dat er heel veel niet waren. Met name die van mijn “generatie” en jonger. Met de goede herinneringen aan het lustrum van 1987 en mijn regentschap in datzelfde schooljaar, leek het mij ontzettend leuk om lid te worden van het OLO-bestuur en om een steentje bij te kunnen dragen aan de organisatie van de jaarlijkse Dies en het Lustrum in 2012 en natuurlijk dat van 2017!!!!

Famke Kamphorst

Na 3 jaar Barlaeus ben ik in schooljaar ‘85/’86 op het Amsterdams gekomen. Mijn oudere zussen, Liene en Mirjam zaten al op het Amsterdams. In het schooljaar ‘86/’87 werd ik regent van het DB, het Dagelijks Bestuur. Ik volgde Marius Beek op. Ons DB bestond uit 5 meiden en 1 jongen, dat was destijds erg bijzonder, vrijwel een meiden DB, een vrouwelijke regent en ook nog een Lustrumjaar. Een ervaring om nooit te vergeten.

Na de middelbare school heb ik Commerciële Economie gestudeerd aan de HES in Amsterdam, en in 1995 ben ik naar Italië verhuisd waar ik vijf jaar met – inmiddels – mijn ex-man (nee geen Italiaan, een Nederlander, en zelfs een oud-leerling van het Amsterdams, en een leuke man hoor!) heb gewoond, in Fiesole net buiten Florence. Wij zijn daar getrouwd en onze oudste dochter Willemijn is daar geboren (1997). Wonen in het buitenland is een geweldige ervaring! Maar ook heerlijk om weer terug te gaan naar Nederland. Sinds 2000 wonen wij dan ook weer in Amsterdam! Inmiddels hebben wij een tweede dochter gekregen, Josephine, die ook inmiddels al weer 8 jaar is. Wat gaat de tijd snel!

*Het DB van 1986/87:
v.l.n.r. Famke, Anne Douqué, Jannemarije Goedkoop,
Remy Manck, Henriëtte Lohman, Mirjam Kamphorst*

Regent Famke houdt een toespraak

Ik heb altijd gewerkt. Heerlijk! Moeder zijn maar ook werken, perfecte combinatie. Na mijn studie ben ik altijd werkzaam geweest op de afdeling marketing in de modebranche.

Sinds onze terugkeer in Amsterdam, heb ik 7 jaar bij M&S Mode gewerkt, daarna bij Bibi van der Velden (juwelenontwerpster), en vervolgens als PR manager bij Hunkemöller. Sinds vorig jaar november ben ik werkzaam als communicatie manager bij de MPF, stichting Mushroom Promotion Foundation. Deze stichting is het Marketing en Promotie Bureau van de sector Champignons. Heel iets anders dan de modebranche, maar ook erg leuk. En lekker!

Wat valt er verder nog te zeggen? Leeftijd, ach ja, 10 juni word ik alweer 40 ! Om geest en lichaam jong te houden, jog ik op zondag in het Vondelpark (10 km) en op woensdag 10 km op de band in de sportschool en daarna een uurtje boksen, lekker slaan op een boksbal. Voor de rest houd ik van lekker eten en drinken, gezelligheid, veel lachen, kunst, cultuur en mode. De mooie dingen van het leven! Nou, nu genoeg over mijzelf. Ik heb er erg veel zin in en het lijkt mij erg leuk om velen van jullie te mogen ontmoeten.

Wellicht tot de volgende Dies!

Ciao,

Famke Kamphorst

IMPRESSIE VAN DE DIESVIERING

Drs. Piet Schraa, geflankeerd door de dames Tineke de Jong en Han van der Linden-Schadd, alle drie trouwe Diesbezoekers

VAN HET SECRETARIAAT

Adresboek uitgave 2007

Dit adresboek (incl. Supplement nr. 3) kan worden besteld door € 7,50 over te maken naar rekening 46.78.07.493 t.n.v. OLO te Warmond.

Supplement nr. 3

Dit bevat aanvullingen en wijzigingen op het adresboek en wordt u op aanvraag gratis toegezonden.

In memoriam (jaartal heeft betrekking op het jaar van schoolverlaten)

- 1932 Molly Stomps-Hissink
- 1943 Rob Koole
- 1950 Herman van der Velden Erdbrink
- 1945 Hans Hanrath
- 1949 Pieter Stoett
- 1943 Dolf Ekels
- 1941 Henk Kuitert
- 2003 Max Gortzak
- 1947 Gerrie van der Werff
- 1948 Ernst van Gelderen
- 1948 Rudy Kousbroek
- 1950 Pim van den Wall Bake
- 1946 Hans de Boer
- 1957 Sibolt van Ketel

Drs. H. Kuitert, docent economie,
staatsinrichting en recht 1958-1965

*Drs. H. Kuitert
foto (ca. 1962):
Eric Zwijnenberg*

